

[Miljøministeren]

der, hvor skovstyrelsen har givet tilladelse til det under betryggende forhold, er det vel naturligt, at man også dér afholder udgifterne, så det ikke skal være det offentlige, der bærer dem.

Jeg håber, at vi i udvalget kan få drøftet spørgsmålet, om bekendtgørelsen virker efter sin hensigt, positivt, eller om der i bekendtgørelsen skulle være nogle bestemmelser, som kunne have skær af at være formynderiske, og hvor man måske kunne kigge nærmere på sagen.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg ved godt, at det ikke er populært at forlænge debatten på dette tidspunkt af dagen; det var mere ministerens sidste ord, der kunne give anledning til misforståelser.

Ministeren taler meget om både med motor. Det er ikke det, vi andre har talt om. Vi har talt om den situation med nogle småjoller, som er placeret på vore strande. Så siger ministeren: det er tilladt »i kortere tid«. Det plejer på disse områder at blive defineret som forholdsvis få timer. Man må tage ophold i en kortere periode, når man bader osv. »I kortere tid« plejer ikke at være f.eks. en nat, endside en sommerferie over, hvad der her kunne være behov for.

Når jeg tager ordet nu, så er det for at undgå enhver misforståelse midt i al vores, skal vi sige lidt hyggelige pjank. Socialdemokratiet er ikke tilhænger af, at vores strande bliver fyldt op med joller, således at det er til gene for den egentlige brug af stranden, nemlig færdsel på den og badning fra den. Det være sagt meget klart.

Omvendt kan vi ikke gå ud og forklare folk – det ejer vi altså ikke evnerne til – at 5–7 mennesker, der på en kilometer strand, der i øvrigt er rimeligt bred, har nogle både liggende, ikke må have det, det er forbudt. Som ministeren sagde før til mig, må man jo fjerne dem. Ja, hvis der på den pågældende strand er en 30 m høj skrænt, så er det sin sag at få fjernet båden efter en uges forløb.

Det er derfor jeg siger, at der ikke må være forbud mod at bruge sin sunde fornuft. Den intention, at strandene skal være til at færdes på og bade fra, er vi enige i, men det formål kan masser af steder i landet godt opfyldes, selv om der er tilladelse til bådeop-

læg. Det synes jeg vi skal se nærmere på i udvalget.

Dohrmann (FP):

Ja, det er jo en meget nem måde at slippe uden om det hele og uden om at svare at sige: det kan Dohrmann selv definere.

Jeg tænker selvfølgelig på den mand, der har en lille båd og benytter den en time om dagen, måske to. Han trækker den op på strandbredden og lader den ligge der til næste dag, hvor han måske skal ud at sejle. Handler han i strid med ministerens bekendtgørelse, eller gør han ikke? Det er den slags ting, først og fremmest ministre må gøre op med sig selv, inden de udsender f.eks. en bekendtgørelse.

Derfor synes jeg, det er meget væsentligt, at ministeren svarer på, om en bådejer, der benytter sin båd en time om dagen, må have den liggende på strandbredden. Skal han have en speciel tilladelse til det? Jeg er sikker på, at der findes i titusindvis af bådejere, der ikke er klar over, at ministeren har udsendt denne bekendtgørelse, og som derved helt uden at ville det kommer i strid med gældende regler.

Ministeren sagde i øvrigt noget, der var helt forkert, da han forsøgte ligesom at dreje det derhen, at det er helt meningsløst, at de, der har de dyre både, skal lægge beslag på strandbredden. Det er det rene vrøvl, og det ved ministeren også godt. De, der har dyre både, lægger dem i hvert fald ikke på strandbredden. De skal nok sørge for at få dem ind i en eller anden havn. Det er ikke dem, der drejer sig om, og det er ikke dem, ministeren rammer. Dem, ministeren slår oven i hovedet, er dem, der har de små både.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.